

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 211.264 van 15 februari 2011  
in de zaak A. 197.989/XII-6386**

In zake: Pieter MASSANT  
bijgestaan en vertegenwoordigd door  
advocaat Reiner Tijs  
kantoor houdend te Antwerpen  
Frankrijklei 93  
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd  
door de gouverneur van de provincie Antwerpen

---

*I. Voorwerp van de vordering*

De vordering, ingesteld op 20 oktober 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 23 augustus 2010 van de gouverneur van de provincie Antwerpen waarbij aan Peter Massant de vergunning wordt geweigerd om een dienst voor het verhuren van voertuigen met bestuurder te exploiteren op het grondgebied van het Vlaamse Gewest.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Adjunct-auditeur Ines Martens heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 1 februari 2011.

Staatsraad Johan Lust heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Reinier Tijs, die verschijnt voor verzoeker, en adjunct van de directeur Hugo Cools, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-auditeur Ines Martens heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3. Verzoeker krijgt bij beslissing van 21 april 2008 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hove een vergunning voor het exploiteren van een dienst voor het verhuren van één voertuig met bestuurder, tot 21 april 2010.

Met een formulier van 30 april 2010 vraagt hij bij het schepencollege opnieuw een vergunning aan voor het exploiteren van een dienst voor het verhuren van één voertuig met bestuurder. Het schepencollege weigert de vergunning op 10 mei 2010.

Op beroep hiertegen van verzoeker, weigert ook de gouverneur de vergunning te verlenen. Overwogen wordt hoofdzakelijk dat het hof van beroep van Antwerpen op 18 februari 2009 aan verzoeker het verbod heeft opgelegd om persoonlijk of door een tussenpersoon een koopmansbedrijf uit te oefenen en dit voor een termijn van tien jaar, dat luidens artikel 2 van het Wetboek van koophandel, de wet onder daden van koophandel onder meer verstaat “elke huur van roerende goederen om die in onderhuur te geven en elke onderverhuring die daarvan het gevolg is”, dat verzoeker een auto leaset om die dan te verhuren, dat deze dienst bijgevolg beschouwd dient te worden als een daad van koophandel, dat verzoeker daarvan zijn gewoon beroep maakt en hij dus koopman is, en dat die

activiteit door de uitspraak van het hof van beroep verboden is.

#### *IV. Schorsingsvoorwaarden*

4. Krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

#### *V. Voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel*

##### *Standpunt van verzoeker*

5. Verzoeker zet met betrekking tot de tweede schorsingsvoorwaarde in essentie uiteen dat de bestreden beslissing hem plots een vergunning ontzegt waardoor hij de activiteiten waarmee hij in zijn onderhoud voorziet niet meer kan uitoefenen en waardoor hem de mogelijkheid wordt geweigerd om zijn leven, na een eerdere strafrechtelijke veroordeling, opnieuw op het juiste spoor te zetten en zich binnen het kader van een job maatschappelijk te ontplooiën: “Het verkrijgen van de vergunning (en dus het bestrijden van de weigering van de vergunning) is voor verzoeker dus van wezenlijk belang aangezien daarmee het fundament van zijn mens-zijn wordt bepaald, nl. ofwel een werkloze die door de maatschappij dient onderhouden te worden, dan wel een fier man die na een mislukking zich herpakt”.

##### *Beoordeling*

6. De bestreden beslissing houdt verzoeker af van de hernieuwing -die voor maximaal vijf jaar kan worden verkregen- van zijn vergunning voor het exploiteren van een dienst voor het verhuren van een voertuig met bestuurder. Zoals hij zelf te kennen geeft, is de uiteindelijke remedie voor het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat hij hierdoor beweerdelijk lijdt, “[h]et verkrijgen van de vergunning”, zodat hij voort een dienst voor het verhuren van een voertuig met

bestuurder kan uitoefenen en aldus zijn leven weer “op het juiste spoor” krijgt.

7. Hoe de voorliggende vordering er op enigerlei wijze toe kan bijdragen dat verzoeker opnieuw een voertuig met bestuurder kan verhuren, is niet evident.

Immers heeft het hof van beroep te Antwerpen hem bij arrest van 18 februari 2009 het verbod opgelegd “om persoonlijk of door een tussenpersoon een koopmansbedrijf uit te oefenen en dit voor een termijn van tien jaar”. Gemotiveerd werd dat verzoeker “zich mogelijk niet bewust [is] van het belang van schuldeisers in het kapitaal van vennootschappen of bedrijven in het algemeen”, maar “alleszins handelt [...] met totale miskennen van hun rechten”. De duur van het beroepsverbod wordt “voor een maximale termijn van tien jaar [bepaald] teneinde op die wijze de maatschappij maximaal te beschermen”.

8. Weliswaar betwist verzoeker in een tweede middel dat de activiteiten waarvoor de bestreden beslissing hem de vergunning weigert onder genoemd beroepsverbod vallen, maar dit lijkt althans in de huidige stand van de procedure ten onrechte.

In dat tweede middel betoogt hij onder andere dat verwerende partij de door hem beoogde activiteiten verkeerdelijk als huur van roerende goederen in de zin van artikel 2 van het Wetboek van koophandel kwalificeert en zo doende op grond van een “foutieve redenering” tot de conclusie komt dat de activiteit waarvoor hij een vergunning vraagt verboden is door de uitspraak van het hof van beroep. Naar verzoeker argumenteert, verhuurt hij niet zijn wagen, maar verzorgt hij bezoldigde vervoerdiensten van personen, door middel van een voertuig dat hij zelf bestuurt. De motivering van de bestreden beslissing zou bijgevolg “volstrekt juridisch en feitelijk onjuist” zijn.

Het middel(onderdeel) komt voor niet ernstig te zijn. Het artikel 2 van het Wetboek van koophandel bestempelt als daad van koophandel onder meer “elke huur van roerende goederen om die in onderhuur te geven en elke onderverhuring die daarvan het gevolg is”. Op het eerste gezicht laat de activiteit van verzoeker die lijkt in te houden dat hij een auto leaset om hem vervolgens te

verhuren met bestuurder, zich daar wel degelijk in inpassen.

9. Ook verzoekers toelichting ter terechtzitting kan er niet van overtuigen dat het beroepsverbod geen beletsel vormt voor de door hem nagestreefde verhuring van voertuigen met bestuurder. Integendeel ontwikkelt hij een redenering die erop neerkomt dat de nagestreefde vergunning voor het exploiteren van een dienst voor het verhuren van voertuigen met bestuurder juist het beroepsverbod moet maskeren en aan het oog onttrekken.

10. In de gegeven omstandigheden lijkt het vanwege het meer vermelde beroepsverbod hoe dan ook uitgesloten dat verzoeker opnieuw de door hem beoogde dienst voor het verhuren van een voertuig met bestuurder kan uitoefenen en precies daardoor “zijn leven opnieuw op het juiste spoor” gezet krijgt.

Verzoeker doet met andere woorden geen nadeel gelden waarvoor de gevorderde schorsing soelaas kan bieden. Het in het verzoekschrift aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel verantwoordt dan ook geen schorsing.

Hieruit volgt dat alvast niet is voldaan aan één van de cumulatieve voorwaarden voor een schorsing van de tenuitvoerlegging. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

## **BESLISSING**

**De Raad van State verwierpt de vordering tot schorsing.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 15 februari 2011, door de Raad van State, XIIe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,

staatsraad,

waarnemend voorzitter,

bijgestaan door

Frank Bontinck,

griffier.

**De griffier**

**De voorzitter**

**Frank Bontinck**

**Johan Lust**